

vého řádu, nikoli však řízení soudní (odhadní) a z toho, že se předpisuje dávka zciziteli, nelze vyvoditi, že by neměl hmotněprávního zájmu na výsledku soudního (odhadního) řízení, jsoucího podkladem pro předepsání dávky, že by tedy nebyl tímto výsledkem ve svých právech přímo dotčen nabyvatel vzavší smlouvou na sebe povinnost, zaplatiti dávku. Avšak, i když nabyvatel smlouvou nepřevzal povinnost platiti dávku, jest ho pokládati za účastníka ve smyslu § 6 a 37 zákona čís. 100/31 již proto, že podle třetího odstavce § 13 dávkového řádu (č. 143/22) za dávku tu ručí ze zákona, třebaš ne přímo, ale přece podpůrně, totiž tenkrát, je-li dávka u zcizitele nedobytná, má tedy přirozeně na správném zjištění podkladů rozhodných pro vyměření dávky přímý zájem a proto rozhodnutím soudu o určení odhadní ceny může býti ve svých právech přímo dotčen. Hledíc k nynějšímu stavu zákonnému nemůže tedy nejvyšší soud setrvati na zásadách vyslovených v rozhodnutích čís. 7453 a 9891 sb. n. s. Neobstojí proto první důvod, z něhož rekursní soud nabyvatelům odepřel oprávnění k rekursu, neboť jsou podle toho, co vyloženo, účastníky soudního odhadního řízení podle § 6 zákona čís. 100/31 sb. z. a n. a jako takoví dle § 37 téhož zákona oprávnění k rekursu. Nelze však za správný uznati ani druhý důvod, z něhož odmítl soud druhé stolice rekurs nabyvatelů, maje za to, že jim žádným způsobem procesuálně nepřísluší právo k rekursu nebo alespoň k samostatného rekursu. I když lze připustiti, že v soudním řízení odhadním, prováděném podle § 268 a násl. nesp. pat. jest podpůrně šetřiti předpisů exekučního řádu a civilního řádu soudního, nelze rekurs nabyvatelů podřaditi pod žádný z případů, ve kterých podle § 366 c. ř. s. jest vyloučen opravný prostředek vůbec neb aspoň samostatný prostředek opravný. Zejména nelze snad tvrditi, že rekurs směřoval pouze a jedině proti rozhodnutí o počtu znalců. Rekursní soud, pokládaje rekurs za nepřipustný, se nezabýval věcnými důvody rekursu. Proto bylo rekursu vyhověti a rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 11868.

Konkursní řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

Opatřeními, jež může konkursní komisař podle § 97 odst. (4) konk. ř. naříditi, jsou opatření podle § 97 odst. (2) a (3) konk. ř. Konkursní komisař může tato opatření na postižených i vynutiti, ale učiniti i ještě jiná opatření k zabezpečení konkursní podstaty nespadá do jeho pravomoci, nýbrž jest podle § 73 odst. (1) konk. ř. vyhraženo konkursnímu soudu. Konkursní komisař není zejména oprávněn naříditi osobě, která má v moci věci náležející prý do konkursní podstaty, by nadále s těmito věcmi nijak nenakládala, ani je nezczizila ani nevydávala osobám, jež si činí na ně nárok. Učinil-li tak přece, vykročil konkursní komisař z mezí své pravomoci a jest jeho opatření zrušiti jako zmatečné podle § 477 čís. 2 c. ř. s. a § 188 konk. ř.

(Rozh. ze dne 9. září 1932, R I 567/32.)

V konkursu Jaroslava T-a vyhověl konkursní komisař návrhu správce konkursní podstaty, by firmě bratří F-ové bylo podle § 97 čís. 4 konk. řádu uloženo, by konkursnímu správci předložila klenotnické zboží,

(podle připojeného seznamu), jež jí bylo odevzdáno do komisního prodeje v březnu a v dubnu 1931 Vilémem T-em, tehdejším tichým společníkem této firmy, za účelem odhadu tohoto zboží a jeho pojetí do inventáře konkursního jmění, dále, by zbožím tím nijak nedisponovala ani je nezcizovala ani nevydávala osobám, které by si na zboží to nárok činily, jinak že by ručila za škodu, která by tím vznikla konkursní podstatě Jaroslava T-a. R e k u r s n í s o u d rekursu firmy F., pokud jím byl napaden příkaz, by předložila klenotnické zboží k soupisu a k odhadu, nevyhověl, jinak rekursu vyhověl a napadené usnesení zrušil. D ů v o d y: Napadeným usnesením, které bylo vydáno k návrhu správce podstaty, uloženo bylo stěžovateli, by zboží správci k soupisu a odhadu předložila, a jí a dalším osobám, též druhému stěžovateli byla zakázána dispozice se zbožím, čímž zřejmě dáno na jevo, že si k věcem těm činí vlastnický nárok podstata Jaroslava T-a. O věcech těch, které má v moci třetí osoba, je pochybné, zda jsou součástí podstaty a zda do ní náleží, vlastnické právo úpadce je pochybno, a správce podstaty takové věci musí do soupisu pojeti a udati důvod, proč jsou u třetí osoby, a stěžovatelka, jež věci ty má ve své moci, je povinna správci podstaty dovoliti provedení jich soupisu a odhadu, nárok její se v soupisu poznamená. Aby se tak mohlo státi, konkursní komisař, jež jest oprávněn a povinen k zabezpečení úpadkové podstaty za úpadkového řízení všechna opatření k tomu nutná činiti, může jen zjištění těchto kusů majetkových naříditi (§§ 73 (1) odst., 97 čís. 1, 2, 4 konk. ř.). Zdráhá-li se třetí osoba, nelze soupis provésti, ale držitel věci od doručení nařízení soupisu je práv ze škody vzešlé podstatě. O právní otázce, zda věci náležejí do podstaty, není konkursní komisař oprávněn rozhodnouti a důsledkem toho také nemůže osobám činícím ku předmětům těm nároky, zakazovati disposici s nimi. Taková nařízení jsou jen proti dlužníku přípustná (§§ 97 (4) odst. a 189 (5) konk. ř.). Věci ty ještě do podstaty nepatří a správce podstaty jest oprávněn pořadem práva vlastnický nárok uplatňovati a k zajištění nároku tohoto navrhovati prozatímní opatření podle zásad exekučního řádu (§ 381 a násl. ex. ř.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 97 (4) konk. ř. z roku 1931 zde v úvahu přicházejícího může konkursní komisař naříditi, čeho je třeba, by »tato opatření«, t. j. opatření podle § 97 (2) a (3) konk. ř. byla vykonána. Může tedy konkursní komisař tato opatření na postižených i vynutiti, ale učiniti i ještě jiná opatření k zabezpečení konkursní podstaty nespadá do pravomoci jeho, nýbrž jest podle § 73 (1) konk. řádu vyhraženo konkursnímu soudu. Nařídil-li tudíž konkursní komisař firmě Bratří F., by nadále se zbožím, o něž jde, nijak nenakládala, ani je nezcizila, ani nevydávala osobám, jež si činí na ně nárok, vykročil z mezí své pravomoci, a mělo tudíž usnesení soudu prvé stolice co do tohoto opatření býti zrušeno jako zmatečné podle § 477 čís. 2 c. ř. s. a § 188 konk. ř. a není dovolací rekurent postižen tím, že bylo zrušeno z důvodů jiných, jež se mu nezdaří býti správnými.